

נתנאל מנחם איתן

ז' מנחם אב תשס"א - כ"ח כסלו תשפ"ד

27.07.2001-10.12.2023

בס"ד

**נתנאל מנחם איתן הי"ד
בן טלי ומנשה יונתן
נפל במלחמת חרבות ברזל
בן 22 בנופלו.
27.07.2001-10.12.2023**

נתנאל היקר

**כמעט חודשיים של אסיפת מידע, תכנון, חשיבה, עיצוב ועשייה לכדי
אלבום מושלם,**

אבל בתוכי ההרגשה היא של מסע שלם, מסע כ"כ עמוק.

**אני קוראת ושומעת ופשוט נפעמת. זה אמיתי?! יכול להיות אדם כזה?!
עם כ"כ הרבה נתינה וחשיבה על הזולת, אדם המצליח לראות עוד
דברים מעבר לעצמו, אדם שגם בחייו וגם במותו הקדיש את עצמו לעם
ישראל!**

**ואני ממשיכה לקרוא ופתאום טועמת משהו מלוח בלשון, זו דמעה
ואחריה עוד כמה, עד שממש אני בוכה וחושבת איך אפשר להמשיך
בחיים עם כזו אבידה.**

**לא הכרתי אותך לפני ולא הרגשתי איזה חסר בחיים, אבל מהרגע שנתנו
לי את השם שלך והתחלתי לחפש זכרונות ממך, משהו בי השתנה.
פתאום הרגשתי כמה חשובים החיים עם נתינה, כמה הם מלאי עוצמה,
כמה עומק. כששמעתי על הסיפור שבו אתה עשית סיור לחברים
מהישיבה, הראת לאחד מהחברים איך כולם יושבים ולומדים ועוזרים
עם גמילות חסדים גדולה! ואמרת לו כמה שזה גדול וחשוב, אבל מה
שחשוב ומוערך עוד יותר זה לעזור לאימא לשטוף כלים בבית, גם כשאין
כח... ונדהמתי כמה שזה נכון! פתאום התחלתי לשים דגש על הפעמים
שהייתי בבית וראיתי שיש משהו שאני יכולה לתת בו יד ולהקל על אימא
לעשות אותו, עשיתי וזה נתן לי כח. הרגשתי הנה אני מנציחה אותך גם
בדברים הקטנים ביותר. כשנפגשתי עם ההורים שלך, וסיפרתי להם על
כך, אימא שלך שיתפה שכמה ימים לפני שחזרת לעזה בפעם האחרונה,
באת עם הלל לבית, שפוכים מעייפות, וראית ערימת כלים בכיור. ישר
אמרת להלל "בואי נתקתק את זה" והיא הסכימה, והופ הרגשתי סגירת
מעגל מדהימה ש"בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו".
זו היתה הדרך שלך שחזרה על עצמה כ"כ הרבה פעמים נ ת י נ ה. נתינה
אין סופית וראיית האחר וזה כ"כ יפה ואמיתי!**

**אני יכולה לומר בוודאות, שנשאר בי חותם כ"כ חזק ממך וממש מקווה
שבעז"ה בקרוב ממש יבוא מלך המשיח והגאולה השלימה והאמיתית!
ונתאחד שוב יחד כולנו בבית המקדש!**

אביה יעל

נתנאל מנחם איתן נולד
למנשה יונתן וטלי.

ביום ז' במנחם אב תשס"א (27.7.2001) בירושלים.

BOY

**נתנאל הוא
הבן הרביעי
אח לנעם,
יקיר, אלישיב
ובנימין.**

**כבר בגיל צעיר, נתי בלט בזכות האכפתיות הרבה שלו,
והחשיבה על הזולת. הוא עזר ודאג להוריו, לחבריו
ולמשפחתו.**

**נתי מיעט לחשוב על טובתו האישית, והרבה לחשוב על
טובת אחרים.**

נתי היה ילד מתוק, מלא בשמחת חיים ואהבה.

בילדותו נתי למד והתחנך במוסדות חב"ד בירושלים.

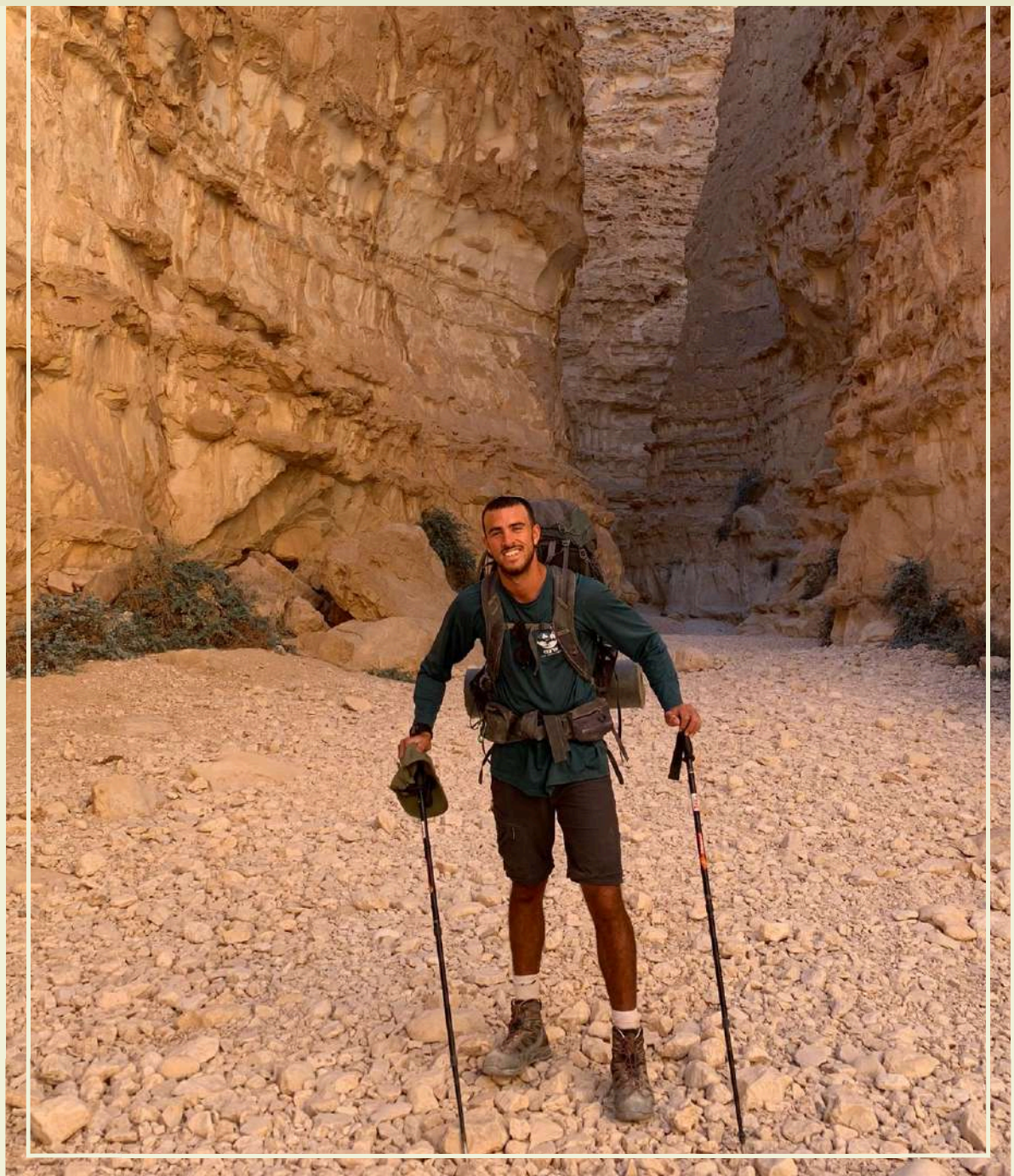

**כשהגיע לגיל 13, היה ברחובות ממילא ביום
ירושלים. היה זה מחזה נדיר בעיניו, לראות
אלפי אנשים שבאים לצעוד עם דגלי ישראל
ולשיר את שירי ירושלים באהבה גדולה.
והמראה נחרט בו בצורה כ"כ גדולה
ועמוקה! עד שהחליט שהוא רוצה להיות
חלק מהדבר הגדול הזה.**

**נתנאל החליט לשנות את דרך חייו,
וההחלטה הייתה לחיות חיים של אהבה
אדירה לארץ ישראל.**

**עם ההחלטה הגיעו גם המעשים. נתנאל
עבר למסגרת דתית לאומית עם דגש על
ציונות ואהבת הארץ.**

**נתנאל התחיל להתנדב
בעמותת "זיכרון מנחם",
במד"א, והפך למדריך
ב"עזרא".**

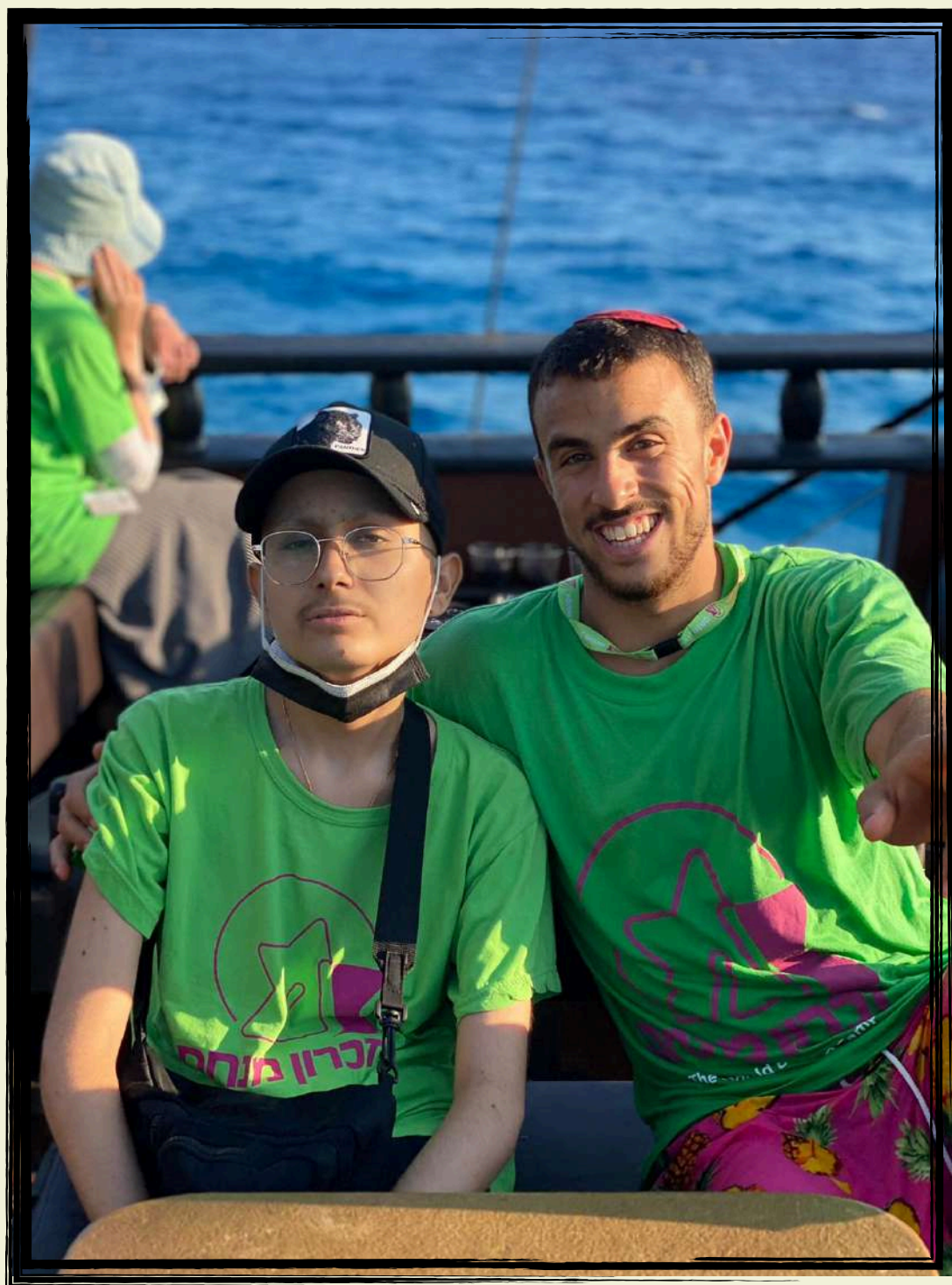

**עוד משנותיו בתיכון, היה נתנאל מתנדב
בעמותת "זיכרון מנחם" לליווי ילדים חולי
סרטן.**

**בתקופת הקורונה התנדב במחלקה
אונקולוגית בבית חולים והיה עובר בין בתים
ואנשים כדי להתרים להם דם. דבר זה מראה
על אופיו של נתנאל שאפילו בקורונה,
כשכולם ישבו בבית בחוסר מעש, נתנאל היה
מסתובב ומסייע לאנשים חולי סרטן!**

נתנאל היה אחד המתנדבים המרכזיים בעמותה. הוא נהג לתרום טרומבוציטים לילדים חולי סרטן, ואף סייע בהקמת מערך ממוחשב של תורמי דם, כדי שיהיה מידע וקישור בין בתי החולים לגבי זמינות תרומות דם אלו לחולי סרטן. במשך ארבע שנים נתנאל היה קשור בכל קשר שרק אפשר עם 'זיכרון מנחם'. לפעמים כשהיה יוצא מהצבא, היה ישר עובר לתרום דם בתהליך ארוך ומתיש. הוא התנדב במחנות של הילדים בארץ ובחו"ל ותמיד טען שהילדים האלו נותנים לו כח להמשיך בחייו בשמחה. נתנאל באמת ניצל כל דקה שלו למען עשייה לטובת הזולת.

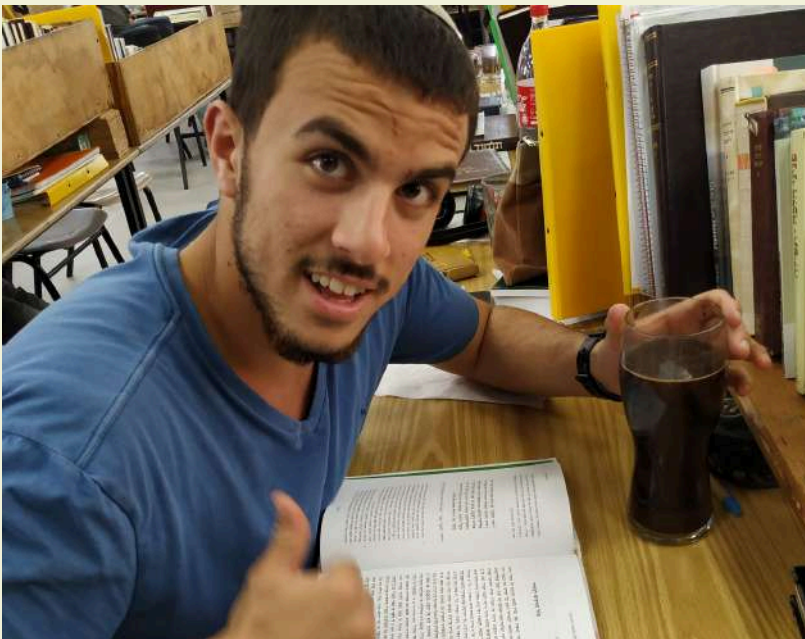
”
חינך זה 50% מהתרופה
“

חניכה בזיכרון מנחם כותבת על נתי:

“הוא היה אחד המתנדבים הטובים שהכרתי. אחד כזה שלא הולך לילדים הכוכבים, אלא הופך את הילדים המופנמים או אלה שאין להם כוח לכולם לכוכבי המחנה. עובדה זו השפיעה ישירות על הביטחון העצמי של אותם ילדים ונערים. כל כך הרבה שקט וענווה, בבן אדם שעושה כל כך הרבה. אחת התכונות שיותר בלטו לי בנתי זה הפירגון שלו. נתי היה מחלק מחמאות לחניכים בלי סוף, מחמאות מדויקות כאלו שהחניך היה נשאר עם חיוך על הפנים מהן עוד הרבה זמן קדימה. הוא לא חשב פעמיים והיה נותן פירגונים מהלב לכולם, לא מילים סתמיות, אלא מילים משמעותיות וגדולות. בשבת של המחנה ישבתי בנפרד עם כמה חניכים גדולים, דיברנו על תקופת המחלה וכמה שמתנדבים הם חלק בלתי נפרד מהתקופה הזו. כששאלתי איזה מתנדב חרוט להם הכי טוב, כולם אמרו לי נתי. כשרציתי להבין למה כולם ענו את אותה תשובה: הוא נותן לכל אחד את ה-200% שלו, לא מתפשר על חצי אחוז ונותן לכל אחד את התחושה שהוא הכי מיוחד, הכי קרוב ללב שלו ובשבילו הוא יוריד את הירח.

**נתנאל הפך את מסלול חייו למסלול של חסד
ונתינה אין סופית, ובלט באהבתו לזולת
ובנתינה.**

שירותו הצבאי

"לוחם בעיניי -

אזק שבאבע ש'ו ה'וא אזק של 120%.
אזק שר'וזה לעשות דברים קשים כדי להקל על
חבר ש'ו.

אזק שסיבה נעלה מ'נו מוליכה אות'ו.
אזק שמ'ין על מה ו'י ה'וא נלחם.
אזק שאוהב את האזמה - ל'ק כשהיא קרה
וראובה, קשה ושוראת.

אזק שמצליח לראות תמונה רחבה.
אזק שתמיד מסתכל על חבר ש'ו לפני עצ'ו.
אזק שמ'ין שעומדים מאחוריו 3,000 שנה של
מסורת וה'וא ל'ה שמ'ן עלי'ה.

אזק שמ'ין שרק העם היהודי י'ן על עצ'ו.
לוחם ה'וא אזק שבעבור כל אחת מאות'ו
אמירות מוכן להקריב את החיי' ש'ו.
מוכן לתת את החשוב לו ביותר - למדינת
ישראל."

**לפני שהתגייס כשעוד היה במיונים, נתנאל חיכה
ליום סיירות. זהו יום שבו בוחנים את המועמדים
לסיירות מובחרות בצה"ל. הגיע יום הסיירות,
נתנאל הגיע עם כל המוטיבציה ונתן את כל כולו
למבחנים, אבל בשיא המאמץ הפיזי של המיונים,
עלה לו החום (מכת חום רצינית) והצוות הרפואי
בצבא מיהר להכניס אותו לאמבטיית קרח. נתנאל
מאוד הצטער כי בד"כ אם חייל לא נבחן במועד
שיועד לו הוא לא מקבל הזדמנות שניה. בסעייתא
דשמיא אושר לנתנאל להיבחן שוב. כמובן שהוא
התכוון היטב למבחן, אך הדבר חזר על עצמו
ובשיא המאמץ נתנאל שוב קיבל מכת חום ופרש
מהמיון. בעקבות כך, זה כבר היה חסר סיכויים
להתקבל ליחידה שרצה.**

**בהשגחה פרטית מיוחדת, זימנו אותו בפעם
השלישית למיון סירות והפעם לשייטת ! דבר שהוא
נדיר מאוד. באמת בפעם השלישית, נתנאל צלח את
המבחן, עבר את המיונים והתקבל ליחידת 669!
נתנאל כ"כ רצה להתקבל ליחידה הזו מאחר שהיא
יחידת חילוץ כדי שיוכל להציל חיים!**

**הדבר שממש חיזק אותו ושמר עליו יציב זו
ההבטחה שהבטיח לעצמו בצריף הנעליים
במסע לפולין**

**"הצלת חיים היא הערך הכי נעלה"
"וכל המקיים נפש אחת, מעלים עליו כאילו
קיים עולם מלא". (סנהדרין, ד,ה)**

**"זה יתפוס אותי, הסירנה תתפרץ ואני ארוץ
למסוק. ארוץ להציל חיים של מישהו, שאם
אני לא אהיה, הוא לא ישרוד ואסיים את
השירות שלי עם כמות אנשים שבזכותי הם
חיים, אין נעלה מזה!"**

**סגן נתנאל מנחם איתן, מירושלים, צוער
בגדוד גפן, בית הספר לקצינים, שירת
כלוחם ביחידת 669**

נשארתי אחרון ליד הבור, מישהו נגע לי בכתף ואמר,
 "בוא נתי, כללים" לה היה —

קמתי ושאלתי אותו, מלה ילד?
 בתור אבא לילדים. מלה ילד?

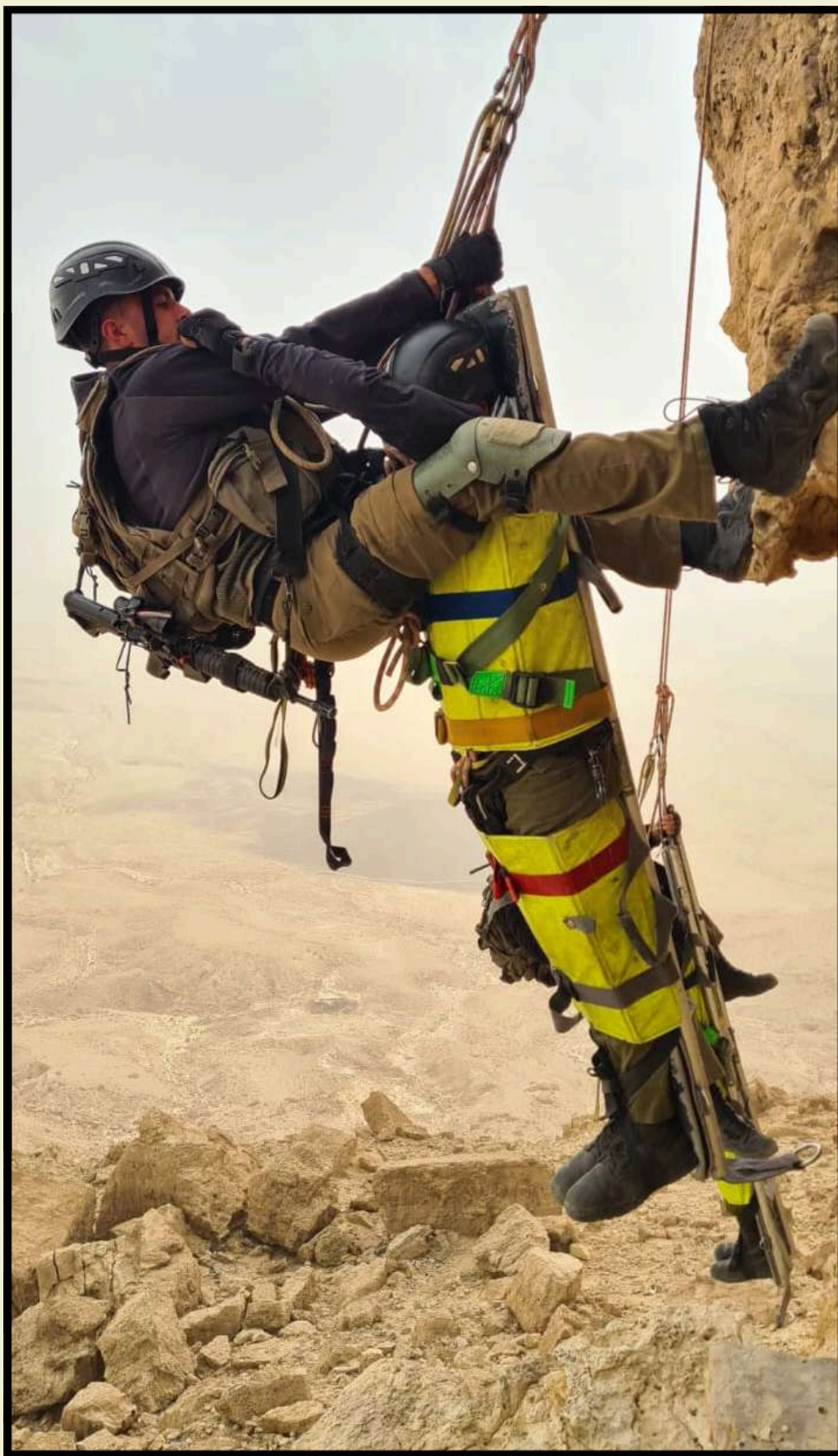
הוא חשב כמה שניות וענה לי, ילד לה הכל בשביל
 ההורים שלו, המחשבות, הרצות, השמחה, הכל!
 שאלתי אותו, ואותו חייל שרצח את הילדים, לא ידע את
 לה?

הוא ענה לי שהחייל ידע ולאת בדיוק הבעיה.
 אחרתי לעצמי ש, שכשאני אביא ילדים לעולם אני
 אכוון על הילדים ההם וננקוס את נקמתם. ולהביא
 יותר ממה שתיכננתי בלי נדר."

מתוך יומן מסע בפולין של סגן נתנאל (נתי) מנחם איתן הי"ד

שיכרים אלה ע"י

מתאמן על חילוץ פצועים

"מפקד"

מפקד בעיניי הוא מישהו שמוכן ויש לו את היכולת לקחת אחריות על משהו גדול ממנו על מנת לעשות משהו טוב יותר, ובעל תרומה גדולה יותר למען מלכה גדולה.

מפקד לך אופי. מפקד נושא מפקד, בזמן הוא מפקד, ביסודי ואל בצבא. אופי של נתינה מעבר למה שאתה חייב.

מפקד חייב להיות מונע בראש ובראשונה ממניעים

פנימיים עמוקים וערכים.

כשהמניע אחיטי ונכון היכולת תלוי.

מתוך יומנו של סגן נתנאל (נתי) מנחם איתן הי"ד

משיכים אגה נה

של נחלא!

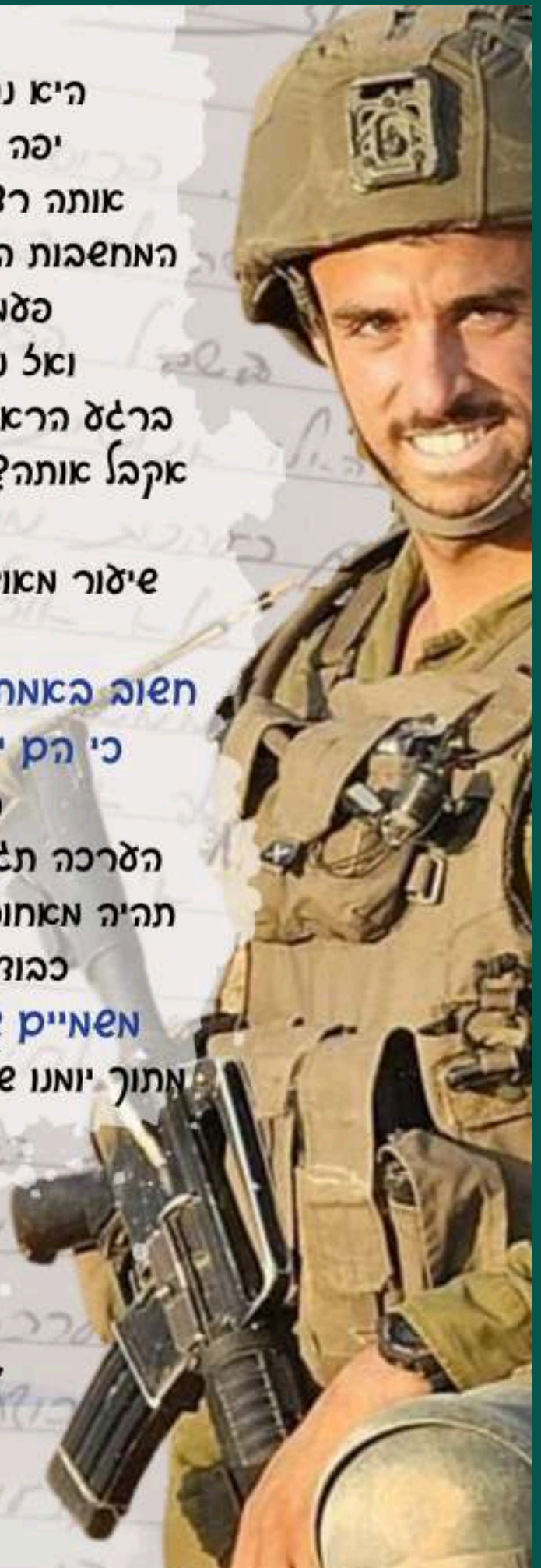
"כבוד חיזוני

היא נוצצת ויפה. פרוסה על החלה.
יפה כל כך שקשה לפסס אותה.
אותה רציתי בשביל הכבוד שהיא נותנת.
המחשבות האלו אנושייות. אדק מונע, פועל המון
פעמים בעקבות מניעים כאלה.
ואל נודע לי שלא אוכל לקבל אותה.
ברגע הראשון ממש כעסתי! איך אני מכונס לא
אקבל אותה? איך לי לא יתנו כבוד? איך אני אלך
ברחוב בלעדיה?
שיעור מאוד גדול לחיי, מה חשוב ומה חשוב
באמת.

חשוב באמת לעשות דברים כי הם נכונים ולא
כי הם יפים, מעוררי כבוד והשראה.
הערכה לא תגיע מסיבה.
הערכה תגיע מעבודה קשה ואובה. וכל שהיא
תהיה מאחורי הקלעים - ללא סימנים חיזוניים של
כבוד כך אדם שאני במקום טוב.
מחייק שאני לא צונח - שיעור לחיי.
מתוך יומנו של סגן נתנאל (נתי) מנחם איתן הי"ד

מחשיבים את הנה

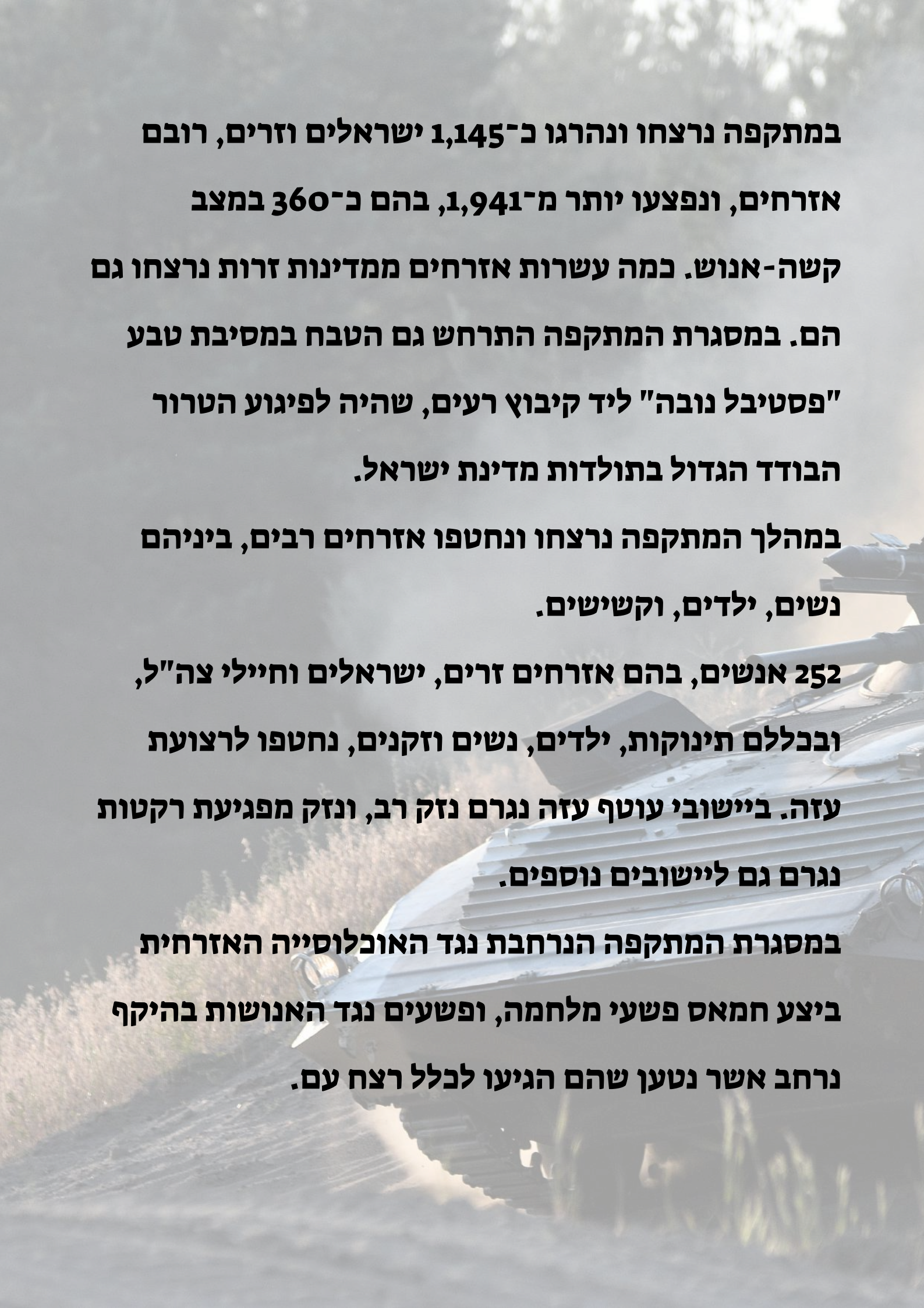
של נתנאל!

**טבח 7 באוקטובר הייתה מתקפת פתע רחבת היקף שהוביל
חמאס, ארגון טרור אסלאמיסטי-סוני פלסטיני, מרצועת
עזה על ישראל, נגד יעדים צבאיים ואזרחיים, במיוחד
בעוטף עזה, תוך ביצוע של טבח, פשעי מלחמה ופשעים נגד
האנושות. במתקפת הפתע השתתפו מספר ארגוני טרור
נוספים מחדר המבצעים הפלסטיני המשותף, כולל
הג'יהאד האסלאמי.**

**בבוקר 7 באוקטובר 2023, יום שבת וחג שמחת תורה, כ"ב
בתשרי ה'תשפ"ד, החלה מתקפת הפתע במטח ירי רקטי
מסיבי ומתמשך חריג בהיקפו של אלפי רקטות ופצצות
מרגמה על אזורים נרחבים בישראל, בייחוד בדרום
ובמרכז. בחסות המטחים התרחשה חדירה יבשתית,
אווירית וימית של כ-3,000 מחבלים לשטח ישראל בחזית
של כ-60 ק"מ, שפתחו במתקפות והשתלטות על בסיסי
צה"ל ומוצביו וניהלו קרבות ירי עם כוחות הביטחון, בד
בבד עם חדירה אל תוך יישובים אזרחיים, כיבושם,
תקיפתם, חטיפת ורציחת תושביהם.**

**במתקפה נרצחו ונהרגו כ־1,145 ישראלים וזרים, רובם
אזרחים, ונפצעו יותר מ־1,941, בהם כ־360 במצב
קשה-אנוש. כמה עשרות אזרחים ממדינות זרות נרצחו גם
הם. במסגרת המתקפה התרחש גם הטבח במסיבת טבע
"פסטיבל נובה" ליד קיבוץ רעים, שהיה לפיגוע הטרור
הבודד הגדול בתולדות מדינת ישראל.
במהלך המתקפה נרצחו ונחטפו אזרחים רבים, ביניהם
נשים, ילדים, וקשישים.
252 אנשים, בהם אזרחים זרים, ישראלים וחיילי צה"ל,
ובכללם תינוקות, ילדים, נשים וזקנים, נחטפו לרצועת
עזה. ביישובי עוטף עזה נגרם נזק רב, ונזק מפגיעת רקטות
נגרם גם ליישובים נוספים.
במסגרת המתקפה הנרחבת נגד האוכלוסייה האזרחית
ביצע חמאס פשעי מלחמה, ופשעים נגד האנושות בהיקף
נרחב אשר נטען שהם הגיעו לכלל רצח עם.**

**המתקפה, שהחלה ב-7 באוקטובר והתרחשה לאורך יממה
לפחות, הסתיימה רשמית רק עם החזרת השליטה ביישובים
הישראליים לידי צה"ל לאחר כ-48 שעות, ולכידת אחרוני
המחבלים שהסתננו לישראל, ב-12 באוקטובר, 5 ימים לאחר
תחילת המתקפה.**

**זוהי המתקפה הקטלנית ביותר של ארגון טרור בהיסטוריה
של מדינת ישראל. כמו כן, המתקפה נחשבת לאסון הקטלני
ביותר שקרה לעם היהודי מאז השואה. בעקבות המתקפה
יצאה מדינת ישראל למלחמת "חרבות ברזל".**

**כשפרצה מלחמת חרבות ברזל נתנאל היה
באמצע קורס קצינים. הוא מיד קפץ
לדרום, ויחד עם יחידת 669 חילץ פצועים
וגופות ממקומות שונים בדרום והגשים
את חלומו להציל חיים.**

**הוא ראה מראות קשים בימים האלו, אך
היה חדור מטרה להמשיך להציל חיים.
אחרי השביעי באוקטובר חזר לקורס
קצינים ויחד עם עוד צוערים חבר לגדוד
'גפן' להילחם בעזה.**

**רגע לפני שנכנס לעזה ביקש מאימו לקנות
טבעת אירוסין לבת זוגתו הלל, במטרה
להתחתן מיד כשיצא משם.**

**יחד עם חבריו לקורס קצינים לחם בגבורה
בעזה. במהלך הקרבות בצפון הרצועה
החולייה שהלכה לפניו עלתה על מטען,
והם ספגו רסיסים רבים. נתי עוד הספיק
לתת הוראות לטיפול מציל חיים של אחד
הפצועים ולאח"כ עת הסתובב בחזרה לקו
האש נפצע אנושות.**

**נתי אושפז בטיפול נמרץ ואחרי יומיים
נפטר מפצעיו והחזיר את נשמתו לבורא!**

המכתב האחרון מעזה..

שם: א. ז. א. תאריך: 4/12/23

גדוד גפן, פלוגה 1 צוות 2

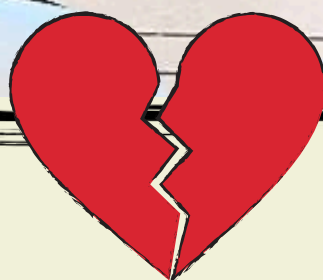
נמען וקרבה L_1/L_2 טלפון הנמען 054683803

אז לא הייתי יכול
היה לי כזה אהבה אדם, אז מה
שלא נאמר כאן, נאמר באזור ימים ואז
אז אין מה אלהי. חשבתי שזה יכול להיות
פני אדם. צילם את. מילים כה
היוצא מזה שם, כזה ומה שזה
זה שזה שזה שזה, כזה אדם
כמה שזה שזה שזה
אז מה זה שזה שזה שזה
נאמר כזה
כזה שזה שזה שזה
אז זה שזה שזה שזה
אז זה שזה שזה שזה

✓ כ. כהנים מרים טבת י"ב / כ"א י"ב האל

מחיר דינאמי

1. Pen

המכתב האחרון מעזה..

אבא ואמא היקרים!

הביאו לנו פתק לכתוב לכם, אז שתדעו שאנחנו
ממש בטוב, נמצאים באזור יחסית רגוע, אז אין
מה לדאוג. תחשבו מחשבות טובות ואין סיבה
לחשוש. צה"ל חזק מרגישים פה את העוצמות
מקווה שגם בעם זה ככה.

זכות להיות בגוש קטיף, זכות לקחת חלק

במלחמה הזו של מדינת ישראל!

לאמא היקרה, מזל טוב ליום ההולדת שלך!

אוהב, ונחגוג כשאחזור

בנימין התותח מזל טוב גם לך, מאחל לך את כל
הטוב שבעולם.

חנוכה שמח לכולם, לא חוזרים עד שמנצחים!

נ.ב. בראש חודש טבת יש להללי יום הולדת

תרימו שיחה כשתמאפשר (:

נתנאל

במותו המשיך להציל חיים:

עוד כשהיה נער מתנדב במד"א, שמע על חתימה

על כרטיס "אדי" לתרומת איברים. זה מאוד

תפס את עיניו והוא החליט לבדוק אם העניין

מותר מבחינה הלכתית. כשרבו אמר שאין בכך

בעיה הלכתית, החליט נתנאל לחתום על כרטיס

אדי ובו הסכמה לתרומת אברים. אך הוא לא

הסתפק רק בכך, אלא שכנע את משפחתו וחבריו

לחתום אף הם על כרטיס אדי. כאשר נפצע

והובל לבית החולים, משפחתו ביקשה למלא את

צוואתו לתרום איברים, ובאמת כשנפטר נתרמו

איבריו, וע"י כך הציל שלושה אנשים.

ליבו הושתל בגבר בן 56 בשיבא, הריאות

הושתלו בגבר בן 36 בבילינסון, והכבד הושתל

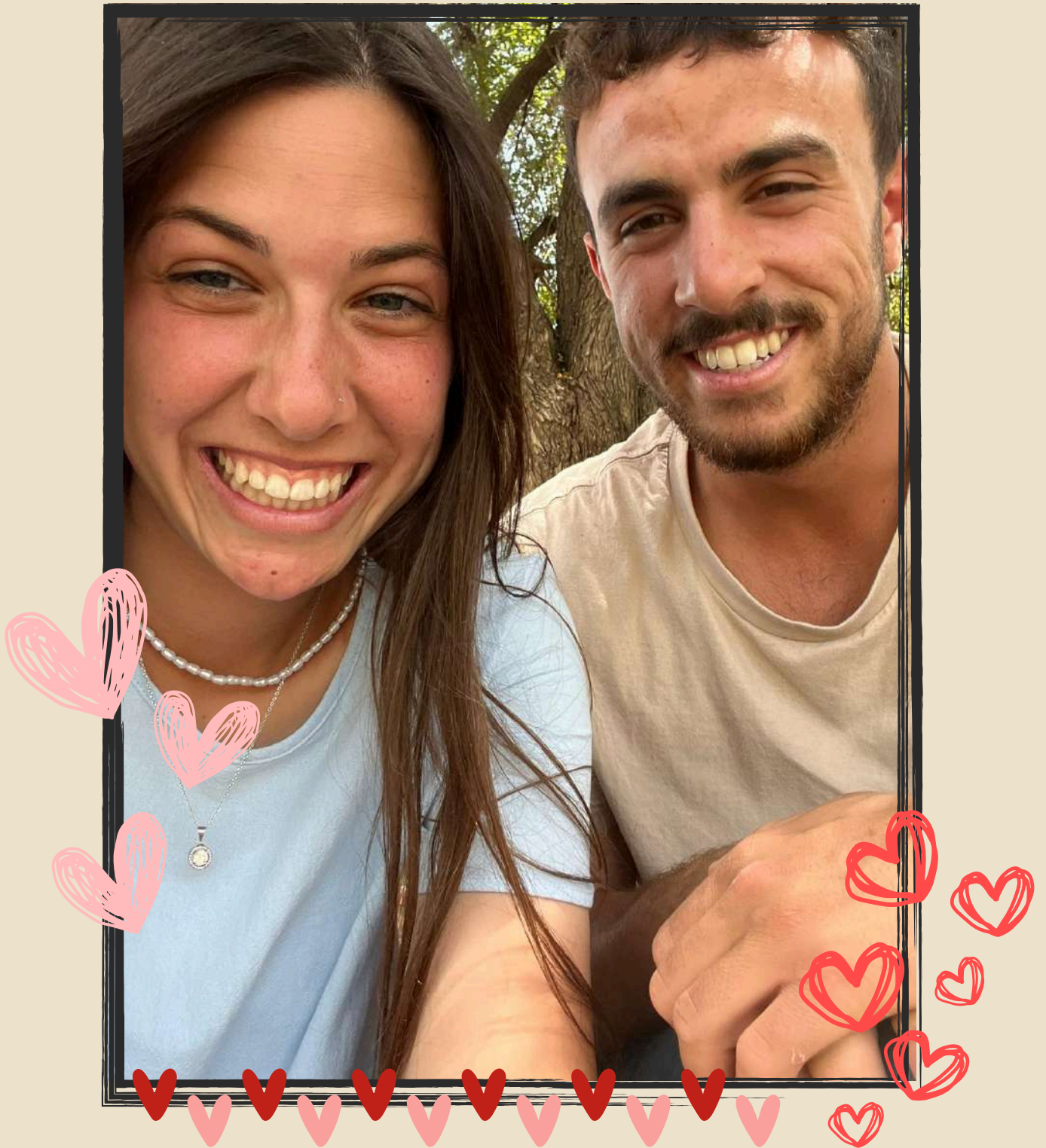
בגבר בן 70 באיכילוב.

ירושלים של זהב

דברים שכתב באחת ממחברותיו על הקשר המיוחד
שלו לעיר הזאת הם לימוד לכולנו, וכך הוא כתב:
"ירושלים הרים סביב לה, ירושלים היא סמל לחיים.
כל כך יפה, יופי כל כך מיוחד. אין לה את ההר הכי
גבוה בעולם, גם אין לה את הקרחון הכי מרשים, בסך
הכל ההרים שלה ממוצעים, אבל בכל זאת היא העיר
הכי יפה בעולם. יופי אמיתי הוא יופי פנימי שמקרין
כלפי חוץ. כשאדם מצליח לראות את הפנימיות של
אדם אחר, הוא נהיה יפה בעיניו. בעל שרואה את
היופי הפנימי של אשתו לא משנה כמה שנים יעברו,
היא תהיה יפה בעיניו.

זהו סיפורה של ירושלים, הפנימית שלה הופכת
אותה לעיר היפה ביותר. ואם אני אצליח ליישם את
העיקרון הזה, אצליח למצוא את ירושלים שלי
בדמות אישה, ועל בסיס עיקרון זה, אמצא את היפה
בנשים!"

**ובאמת נתנאל מצא,
הוא מצא את הלל.**

**נתנאל פגש את הלל בפעם הראשונה בעמותת "זכרון
מנחם" - עמותה לילדים חולי סרטן. בה הוא התנדב במשך
שנים רבות ובה היא עשתה שירות לאומי.**

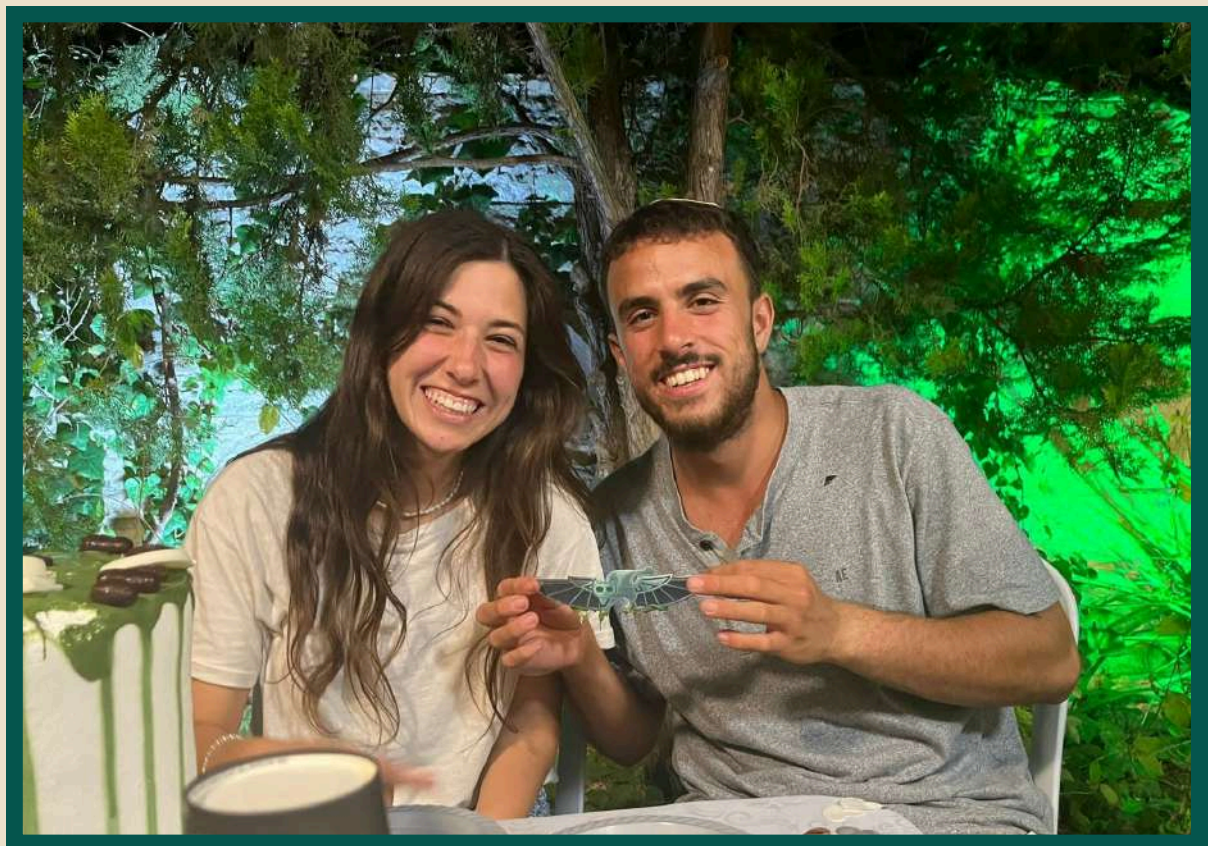

**אחרי כמה חודשים הם נפגשו בהופעה של הזמר עקיבא
תורגמן והוא שלח לה הודעה.
יש המון רעיונות לבדוק אם משהי בעניין, אבל נתנאל בחר
לכתוב בהודעה:
"אני מחפש התנדבות לצוות שלי, האם יש לך רעיון?"
מידת החסד היתה טבועה בכל דבר שהוא עשה.**

**הם נפגשו ומהרגע הראשון ידעו ש"זה זה", הנפש
התאומה.**

**הם היו ביחד שמונה חודשיים ותכננו להתחתן בתחילת חודש
ניסן, כשנתנאל יסיים את קורס הקצינים.
האירוסין היו אמורים להיות בחנוכה.
אך נתנאל נכנס לעזה.**

**ערב לפני שנכנס הוא התקשר לאמא ולעוד בני משפחה
שידאגו לקנות טבעת בשמו, שמיד שיצא מעזה, זה הדבר
הראשון שיעשה - יציע להלל נישואין.
אמו קנתה את הטבעת ביום שישי שעה לפני שנפצע בעזה.
אותה הביאה להלל בבוקר הלוויה.**

מטרות לזוגיות ולבית שלנו

ביחד:

הערכה הדדית, לא לקחת כמובן מאליו שום דבר, לשמור, להעריך ולאהוב

בית תורני משמעותי מתוך שמחה - לדבר ערכים ולעשות אותם לעשות את הדבר הנכון

ביטחון אחד בשני וחוסר תלות שהיא לא נכונה ובריאה להכיל, להכיל אי מושלמות, להבין שאפשר וצריך לעבוד ולהתקדם. להבין שמציאות ודמיון יש פער, להכיל ולעבוד על מנת להתקדם. למקום טוב יותר לשנינו

היכולת להיות שמחים, פתוחים, עם אנרגיות חיוביות עם בני המשפחה - מתחיל קודם בנו כלול

לא לשמור בהאן שום דבר שהוא מהותי, לדבר לשתף, לדעת לקבל את הצד המדבר

החלומות שלנו לחיים:

1. להיות לוג בכפר נוער

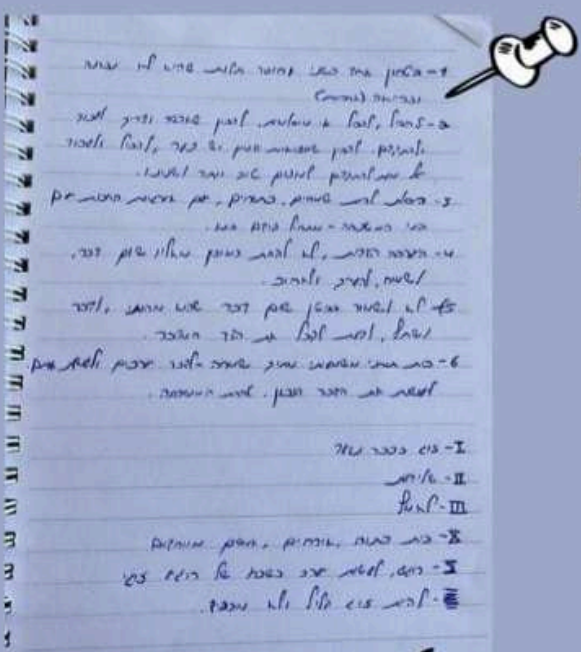
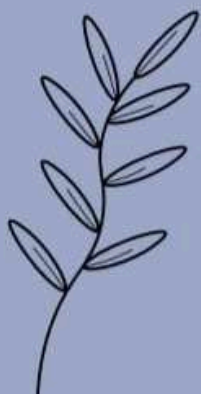
2. לעשות שליחות

3. לאמץ

4. בית פתוח, אורחים, אנשים מיוחדים.

5. רוגע, לעשות ערב בשבוע של רוגע לוגי.

6. להיות לוג קלי ונא מכביד.

-מילות ההספד של הלל לנתי-

נתי הגיבור שלי ועכשיו גם הגיבור של כל עם ישראל

מרגישה שמילים מגבילות אותי, בכל העוצמה שיש בכך. כל הלילה

כתבתי אלף ואחת נקודות אור שיש בכך. וגם זה לא מתאר את כל

הגדולה שבך, לא מתאר את כל מה שאני מרגישה כלפיך.

תמיד אמרת לי שמה שהכי חשוב בעיניך בזוגיות זה הערכה אחד כלפי

השני. אז הנה אני אומרת לך, אני כל כך מעריכה אותך וגאה בכך ברמות

שאני לא יכולה לתאר. גאה על איך שניצלת והערכת כל דקה ודקה

בחיים עד הרגע האחרון, והסוף הזה שהוא הכי אתה, הכי נתי בעולם.

מהתחלה כל הזמן אמרת לי, שהחיים שלך לא יכולים להיות רגילים,

והם חייבים להיות חיי שליחות. ככה היית בחיים וככה גם במוות שלך,

שנפלת על קידוש השם והגנת הארץ שכל כך אהבת. ובסוף אתה גם

מציל חיים של אנשים עם האברים שלך שזה הכי שליחות בעולם.

בפעם השנייה שנפגשנו, איכשהו העלית את הנושא של כרטיס אדי

ותרומת איברים ואני לא כל כך ידעתי מה זה. הסברת לי ואמרת שברור

שזה מה שצריך לעשות, וזו לא שאלה בכלל. ובוקר אחר כך שלחתי לך

שעשיתי גם והייתה גאה.

בדיוק לפני שנה בחנוכה, נפגשנו בהופעה של עקיבא, הזמר שכל כך

אהבת את השירים שלו. ואז שלחת לי הודעה כשרצית לבדוק אם אני

בעניין. מטורף לחשוב איך יש כל כך הרבה רעיונות להודעה כזאת, אבל

בחרת בחסד. ושלחת לי בהודעה "אני מחפש מתנדבות לצוות שאיתי

בצבא, האם יש לי רעיון?" בסופו של דבר הקשר התחיל רק כמה

חודשים אחר כך, כשנפגשנו שוב בהלוויה של משפחת די, שגם שם

הלכת בלי להכיר באופן אישי, אבל היה לך חשוב להגיע.

זה היה ההתחלה והסוף. ביום שישי שעבר כשיקיר התקשר אליי בזמן שהיינו בהתנדבות בבית אבות שרצית גם להגיע ולא הספקת בגלל המלחמה. כי מידת החסד כל כך טבועה בך. ביומיים האחרונים דיברתי אליך כל כך הרבה והרגשתי שיהיה פה נס כי צריך אותך עוד בעולם. רצינו להקים ביחד בית נאמן בישראל ומשפחה עם הרבה ילדים שמפיצה הרבה חסד וטוב לעולם. מהשנייה הראשונה כשנפגשנו כשנכנסתי לרכב מובכת אמרת לי "לשנינו מביך אבל עוד דקה כבר לא יהיה מביך" צחקנו ובאמת מאז כל ה-8 חודשים האלה היו ה-8 חודשים הכי טובים ומדהימים שהיו לי.

יש לי כאבי תופת עכשיו בכל חלק בגוף, אבל הלב שלי שלם ורגוע. כי הנשמה שלך נותנת לי כוחות נפש, וכמו שאמרנו לאחרונה - פשוט נהיינו אחד. הנשמות פשוט מחוברות במיוחד עכשיו ולתמיד. היית כל מה שיכולתי לדמיין ומעבר לזה, בחלומות הכי גדולים שלי. כל הזמן הייתי אומרת לך איך זה הגיוני שהכל כל כך מושלם?! - אתה, הקשר הכנה והפתוח שלנו. הייתי אומרת לך "מה אני חולמת?" וצובטת את עצמי. הסתכלת אליי בעיניים טובות ואמרת לי "לולי, זה לא חלום זו המציאות".

תמיד אמרתי לך שהחלום שלי הוא שתציע לי נישואין ביומולדת שאני אמורה לחגוג אותו ממש מחר והנה אני פה איתך עם הטבעת. שכל כך דאגת שיקנו בשבילך לפני הכניסה לעזה. אני עומדת פה כואבת, אבל מודה ומאושרת על הזכות שניתנה לי להיות חברה שלך, וסוג של מאורסת לך כמו שכל כך רצינו.

ועם כל כך הרבה זיכרונות של רגעים משמעותיים, מלמדים, עמוקים, שמחים, כיפים ומרגשים ביחד. שילוו אותי כל החיים.

יכולתי לסמוך עליך בעיניים עצומות שתהיה הבעל הכי טוב שיכול להיות בשבילי, כל כך דואג לי כל הזמן. כמו אז בטיול, כשכמעט התייבשתי, נפלתי עליך והחזקת אותי כמו עמוד תווך. ובמשך שעה החלפת לכובע של נתי החובש מ669 וטיפלת בי עם המון דאגה, מסירות ורצינות. כמו כל הפעמים שהפתעת אותי במלחמה, כי ידעת שאני אוהבת הפתעות ורצית לשמח אותי. היה חמישי אחד שהייתי מבואסת שאתה מגיע רק מחר. יצאתי מהבית ופתאום ראיתי אותך מולי, עם החיוך הענק והכובש שמסמל את כל מה שיש בפנים. ידעת להקשיב בצורה מטורפת, בלי לשפוט, רק להכיל ולקבל. ידעתי שאני יכולה לספר לך הכל מהכל ותמיד תהיה שם בשבילי, תאהב, תעודד ותחזק עם המילים המדויקות, בדיוק מה שאני צריכה לשמוע באותו הזמן. לפני שבועיים, כשיצאת לחתונה של דורון חבר שלך שכל כך תפסת ממנו, הגענו להתיישב בשולחן עם החברים שלך שלא ראית הרבה זמן והתעקשת שאני אשב באמצע וארגיש בעניינים ואתה התיישבת לידי בצד. היית בן אדם לא רגיל, שילוב של גבר אמיתי, עם רגישות מטורפת והמון אהבה.

כל פעם שראיתי אותך מרים את אוראל ואמרי האחיינים האהובים שלך, הסתכלתי בהערצה ודמיינתי אותך האבא הכי טוב, הכי מדהים שאפשר לדמיין. עם חוכמת חיים, השקעה, מסירות, דאגה ואהבה, מחנך את הילדים לחיים של תורה מצוות מעשים טובים ושמחה. הקב"ה לוקח את הכי טובים והכי טהורים. בשיחה שאמרת לי פעם אמרת לי שאתה לא מפחד למות. היית במקום כל כך שלם ושליו עם הדרך הקדושה והעוצמתית שלך.

היו לך חלומות גדולים לחיים שכל כך אהבת ואותם ניצלת עד תום. כל דבר שעשית היה עד הסוף, ביסודיות, מחשבה, רגישות, אהבה ובלי שום ויתורים לעצמך. ידעת גם להנות ולשמוח מהדברים הפשוטים בחיים. כמו לשבת סביב מדורה ולהסתכל אחד לשני בעיניים שעות. ביומיים האחרונים, כל מי שראיתי סביבך בבית חולים היה לי בראש נקודת אור עליו שאמרת לי. בזכות העין טובה שלך, אהבת כל אדם כמו שהוא. תודה על שנכנסת לחיי לנצח.

תודה על כלים לחיי שליחות, התקדמות, אהבת הארץ ועם ישראל. תודה על שהיית שם בשבילי תמיד. תודה על המשפחה המדהימה שלך שימשיכו להיות חלק כל חיי. אדאג לאמא שלך כמו שבקשת ממני.

תודה שנכנסת למשפחה שלי ומההתחלה היה חיבור אמיתי ונכנסת לכירבולי שלנו. אבא, אמא, יאיר, שירה, נועם, עמיחי, הדר וטלאור. שהם כל כך אוהבים אותך וימשיכו את דרכך כל החיים. תודה לקב"ה עליך.

אנחנו בחג החנוכה, החג האהוב עליך, חג של אור ומשפחתיות. בעקבות החוסר שלך, אני מבקשת מכל עם ישראל- תוסיפו הרבה אור בעולם, שיגבר על החוסר הגדול. בעוד מעשה טוב נוסף כמו שנתי היה עושה, עם חיוך, מכל הלב ועד הסוף.

בטוחה שתשמור עלינו מלמעלה, תלחם שמה כמו הקצין שנהיית אתמול, שהקב"ה יביא לנו גאולה וישועות, שחרור כל החטופים נצחון מלא במלחמה על הארץ הקדושה שכל כך אהבת ובלי עוד קורבנות. אוהבת אהבה שלא תלויה בדבר ❤️ לנצח.

בעז"ה נפגש בקרוב, בגאולה.

תודה נתנאל !

תודה שחינכת אותנו להאמין.

להאמין שיש טוב בכל אדם,

כזה טוב ששווה לך להשקיע בו בכל הכח.

כזה טוב, שאדם מסתכל על חברו לפני עצמו.

כזה טוב, שאדם מקשה על עצמו כדי שיהיה קל לאחרים.

להאמין לראות בכל אדם שאתה פוגש הזדמנות לחיבור חדש.

להאמין שמהטוב הזה שמתגלה אצל האחר צומח ניצוץ של חיבור אמיתי.

להאמין שמאחורי כל אדם שמנסה להרים את הראש מעל הגלים, מסתתר

אדם גדול עם שאיפות גדולות.

להאמין שאפשר לראות מעבר לדעות, לסגנון, לתרבות, לדתיות והעיקר

לחפש את הלב ואת כוונותיו.

להאמין שכך בונים שאיפות למטרות גדולות יותר, מהרבה טיפות קטנות

של טוב, ויחסי אנוש.

להאמין שכך נבנית עוצמת האחוה בצוות, ביחידה, בעם.

להאמין שכך בונים נחישות לבצע משימות קשות לעמוד מול האתגרים,

ביחד.

להאמין שאפשר לראות את התמונה הרחבה, לראות את כלל ישראל ולא

רק אסופה של פרטים.

להיות מונע ממניעים פנימיים עמוקים וערכים.

להאמין שבשהמניע אמיתי ונכון, היכולת תגיע.

היכולת לקחת אחריות על משהו גדול ממך, ע"מ לעשות משהו טוב יותר,

לפעול למטרה גדולה יותר.

להאמין שאפשר להרגיש את הזכות להיות חלק מעם ישראל.

וכשנשמת כלל ישראל מתגלה, עוצמות כוחותיה מתחילים לצוף על פני

המים.

וכך ביחד אנו מנצחים, כי נצח ישראל לא ישקר !

תודה נתנאל !

נתנאל מנחם בני היקר והאהוב!

אין מילים בעולם לתאר מי אתה בני, איך אפשר לתאר את דמותך? איך אפשר לתאר את יופיך החיצוני והפנימי? איך אפשר לתאר את מי שאתה?

טוב ליבך הקרין לכל עבר, ואין זה פלא שלכל מקום אליו הגעת – היית מגנט המושך אליו את כולם.

כמה שאתה חסר!!!

מאז שנולדת, היית בן כל כך מסור, אוהב, משקיע, ונותן את כל כולך לזולת בדיוק כפי שמך – נתנאל!

מדהים היה לראות איך ככול שגדלת, כך גם היהלום שבך הלך ולוטש עד שהאור שבך הלך והעצים.

זכינו לכל כך הרבה נחת רוח ממך. עליך אפשר לומר "אשרי יולדתו". השילוב שבך, של כוחות נפש ותעצומות נפש ובמקביל רגישות של משורר, היו בגדר פלא ממש!

התבונה שבך גרמה לרבים לרצות להדבק בך, לשאול עצתך, להישען ולסמוך על דעתך בכל תחום. היה ברור לכולם, שלכל משימה ובקשה אתה תהיה הראשון להירתם לעשייה והמשימה תתבצע על הצד הטוב ביותר!

זכיתי לקבל אותך כתינוק ולראות אותך גדל וצומח לדמות ראויה להערצה. ביקשתי תמיד מריבונו של עולם שישמור לי עליך, ועכשיו אני מתפללת שאתה פועל בשמים לשמור עלינו ועל כל עם ישראל. שנהייה ראויים לך! אוהבת עד אין קץ

- אמא

מלך שלי!

הגיבור שלי!

האלוף שלי!

אני לא כותבת הרבה מילים

למה?

אתה איתנו , אנחנו לא נפרדנו

אתה שומר עלינו!!!

לך, נתנאל, יש תפקיד גדול מאד.

אלוקים בחר בך.

תפקיד ענק.

למען המשפחה , למען המדינה,

מדינת ישראל!

עם ישראל חי בזכות בחורים כמוך

סבתא שאוהבת מאד ולעד!

חברים מנציחים

נתי תמיד היה הראשון לסייע לחבר, הראשון להתייעץ עימו, הראשון להתנדב לכל משימה בצוות. חביריו מעידים כי הוא היה החבר הכי ערכי וישר, כזה שכל אחד היה רוצה שיטפל בחבר הכי טוב שלו. כמו כן היה נתנאל, נותן ונותן ולא נח. חבר צוות מוסיף - מקסימום נתינה, מקסימום עבודה, מקסימום שמחה, מקסימום אהבה. לוחם דגול וחבר נפש.

נתי היה לוחם מיוחד. ערכי ובוגר, מנהיג בתוך הצוות. היה בו שילוב נדיר של צניעות לצד ביטחון ביכולותיו ובדרכו. נתי היה ניחן ביכולות פיקוד טבעיות, והיה ברור לכולם שאין ראוי ממנו להיות המפקד צוות ביחידה.

כמו נתי: אהוב על כל חבריו ומפקדיו, הראשון להתנדב, הראשון לסייע לחבר שבמצוקה וגם הראשון לבקר שצריך.

נתי נפל בעת שלחם בגדוד גפן של בה"ד 1, תוך שחתר למגע אש כדי להציל את חבריו שנפצעו ממטען. גם ברגעיו האחרונים מימש את הפסוק "בצרה קראת ואחלצך" (תהילים, פרק פ"א פס ח').

נתי השאיר אחריו מסורת של נתינה, של אהבת ישראל והזולת זוהי זכותנו וחובתנו להמשיך את דרכו!

כל המסלול היו לנו ויכוחים אידיאולוגים, הוא דתי מירושלים ואני חילוני מקיבוץ. תמיד היה בא אלי ובכוונה מתסיס אותי ואני אותו. אני זוכר שאנחנו ידענו שאנחנו רוצים להיות מפקצ"ים (וגם על זה התווכחנו, הוא אמר שעדיף לוחמים אני אמרתי מסלול) אבל תמיד הסתכלתי עליו כמודל לחיקוי, תמיד מקבל את ההחלטה הכי נכונה, הכי ערכית ובצורה שהרשימה את כולם!

הדוגמא הכי גדולה שלי לכך הייתה במסכם מסלול, נתנו לחברה שמועמדים להיות מפקצ"ים לתרגל קצת משימות. אני הייתי איתו בקבוצה והגענו לאירוע רב נפגעים (לא אמיתי) של יהלום. ירדנו מהמסוק והיה מלא צעקות רעש ובלאגן, והוא פשוט הלך לאמצע האירוע צעק לכולם לסתום את הפה וכל הזירה השתתקה. משם פינינו את מי שהיינו צריכים, ואני נשארתי עם שיעור באגרסיביות ופיקוד כריזמטי. אני זוכר שבסוף שתחקרנו גם הבקר של התרגיל אמר שזה אחד התרגילים הטובים שראה.

ללא ספק נתי היה מהמפקדים הטובים שהיו יכולים להיות ליחידה!

*

נתי

לא מילים, לא סיפורים, לא השערות או דמיונות ימחישו וידמו את האדם הפלאי שהיית. את סל הערכים האיתן שחיית על פיו, ואת הלב הכל כך רחב שהיה לך.

זכיתי להכיר אותך, וללוות אותך בדרך משמעותית בחייך. בכך דרך ושעל בהם צעדנו, נכחתי לגלות את האדם המיוחד שאתה. את דרך ההסתכלות הייחודית שלך על החיים, ועל האדם שמולך.

זוג עיינים אשר נראה כי מביטות אל מבעד לגוף, הישר אל נשמת
האדם, ויודעות מה טמון בו, וכיצד לגשת.
אתה אדם של מעשים, תמיד היית וכך נשארת. המילים היו עבורך דרך,
אשר לעיתים אפילו לא צעדת בה, כאילו אינך זקוק להם. אתה יודע מה
נכון, ומהי האמת, ואתה שוקד ללכת רק בדרכה, כי אינך יודע אחרת.
אדם אשר קרוץ ומורכב מיסודות הטוהר והערך.
זכיתי להכיר אותך, ללמוד אותך וממך, לפתח ולעצב את ערכי בצילך,
ולראות בך מודל והשראה.
חסרונך כבד, ואת מקומך, לא ניתן למלא.
אך ניתן לראות ברור כשמש, שביל של אור הולך וממשיך, שביל שאתה
יצרת וסללת. שעליו צועדים כל אלו שנגעת בהם, וכל אלו
ששאיפותיהם להמשיך בדרכך, ולנהוג על פי ערכיך, ערכים של נתינה,
אהבת האדם, וראיית הטוב.

*

היינו בטירונות יחידה, אחרי יום ארוך ומתיש. נערכנו לשינה בלילה
קר. תוך כדי ההכנות, הבנתי שלא נותר לי מקום פנוי באוהל כי כולם
מלאים. שאלתי מי מוכן לצרף אותי. נתי ישר קם וקפץ אליי, הזמין
אותי להצטרף אליו למרות הצפיפות וחוסר נוחות שהייתה גם ככה.
שאלתי אותו מתי תורי לשמור, הוא אמר לי באמצע הלילה, התבאסתי
ואמרתי לו שהכי גרוע זה לשמור בשעות הקרות והקשות של הלילה,
ברגע שהוא שמע את זה, ישר התעצבן ואמר: "מה יש לך? אנחנו במקום
הכי טוב, אתה שומר בשעות הכי קשות וככה חברים מהצוות ישנים
טוב יותר, בזכותך!

**יש עוד כל כך הרבה דברים לומר עליך נתי, אתה הראשון לשאול
לשלומי בערב שבת, אתה הראשון לעזור בעת צרה, אתה הראשון
להתייעץ איתו, אתה הראשון לעלות על מדי ב באמצע הלילה
כשיורדת משימה, אתה הבחור שקורץ לך מהצד השני של האלונקה
בארבע לפנות בוקר, אתה הראשון משרים את הצוות ברגעים הכי
קשים, אתה הראשון ללכת להחליף שומר שיש 12 דק' לדבר עם
ההורים בטירונות ביחידה, אתה הלוחם הכי ערכי וישר שיש ליחידה
669 יש להציע, אתה הלוחם שכל אחד רוצה שיטפל בחבר הכי טוב
שלו, אתה הדתי הראשון שהביא שני גויים ודרוזי לתפילה בשישי.
אין דרך לסכם את נתי, לא בהספד אחד ולא באלף מילים.
זו אמת עצובה של אלו שזורחים הכי חזק, הולכים הכי מהר.**

חדר זיכרון מכינת "בני דוד"

בס"ד

**ריבונו של עולם תן לי את הכוח להאיר פנים לכל
אדם, לראות מעלת חברי ולא חסרונם, תן לי עיניים
לראות בטוב שבראת בעולם.**

**שאדון לכף זכות את עצמי ואת חברי,
שאהיה בענווה תמיד שפל בעיני, שאהיה אוהב בכל
לב כל חיי.**

**אני רוצה להודות לך על כל מה שיש, רוצה להודות
גם בחיסרון בלי להתבייש, לזכור שתמיד אפשר
לחזור ולתקן הכל להתחדש.**

(ניגון ברדיצ'ב-עקיבא)

**זהו ניגון שנתנאל היה אוהב לשמוע כל יום שישי. כחצי שעה
לפני כניסת השבת היה לבוש בחולצה לבנה בוהקת, מוכן
לקבל את השבת ועם כוס קפה היה שומע את הניגון הזה
ומכוון בתפילה לקב"ה, ורק אח"כ יצא לתפילה.**

ת.נ.צ.ב.ה

אלבום זה הוא חלק מתוכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבה ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתוכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית המעורבות החברתית. התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תוכנית זו נעשית עם השותפים הבאים:

- ארגון "יד לבנים"
- אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה- משרד החינוך
- עיריית ירושלים
- מכללה ירושלים
- על- יסודי גבעת גוון

לווי והנחייה:
אביה טרבלסי

כתיבה ועריכה:
אמילי פולטוב
שיראל דהן